

ח (א) וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

(ב) דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאִמְרַתְּ אֵלָיו בְּהֵעֲלֹתְךָ אֶת-הַנֹּחֹת אֶל-מוֹל' פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ יָאִירוּ שְׁבַעַת הַנְּרוֹת:

(ג) וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל-מוֹל' פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ הֵעֲלָה נְרֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת-מֹשֶׁה:

(ד) וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְחָה מִקְשָׁה זָהָב עַד-יִרְכָּה עַד-פְּרֻחָה מִקְשָׁה הוּא כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הָרָאָה יְיָ אֶת-מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת-הַמִּנְחָה: ^פ

(ה) וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

(ו) קַח אֶת-הַלֹּוִיִּם מֵתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטַהַרְתָּ אֹתָם:

(ז) וְכֹה-תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהַרְתָּם הִנֵּה עֲלִיהֶם מִי חֲטָאָה וְהַעֲבִירוּ תַעֲר' עַל-כָּל-בְּשָׂרָם וְכַבְּסוּ בַגְדֵיהֶם וְהִטְהָרוּ:

(ח) וְלָקַחוּ פֶרֶךְ בֶּן-בָּקָר וּמִנְחָתוֹ סֹלֶת בָּלוּלָה בְשֶׁמֶן וּפְרֹשְׁנֵי בֶן-בָּקָר תִּקַּח לְחֲטָאָה:

(ט) וְהִקְרַבְתָּ אֶת-הַלֹּוִיִּם לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְהַלְתָּ אֶת-כָּל-עֵדֻת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

(י) וְהִקְרַבְתָּ אֶת-הַלֹּוִיִּם לִפְנֵי יְיָ וְסִמְכוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-יְדֵיהֶם עַל-הַלֹּוִיִּם:

(יא) וְהִנִּיחָ אַהֲרֹן אֶת-הַלֹּוִיִּם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְיָ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לְעֹבֵד אֶת-עֲבַדְתִּי יְיָ:

(יב) וְהַלֹּוִיִּם יְסִמְכוּ אֶת-יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַפָּרִים וַיַּעֲשֶׂה אֶת-הָאֶחָד חֲטָאָה וְאֶת-הָאֶחָד עֹלָה לִי לְכַפֵּר עַל-הַלֹּוִיִּם:

(יג) וְהַעֲמַדְתָּ אֶת-הַלֹּוִיִּם לִפְנֵי אַהֲרֹן וּלְפָנָיו בְּנָיו וְהִנַּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לִי:

(יד) וְהִבְדַּלְתָּ אֶת-הַלֹּוִיִּם מֵתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלֹּוִיִּם:

(טו) וְאַחֲרֵי-כֵן יָבֹאוּ הַלֹּוִיִּם לְעֹבֵד אֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְטַהַרְתָּ אֹתָם וְהִנַּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה:

(טז) כִּי נִתְּנִים נִתְּנִים הִמָּה לִי מֵתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת פְּטוּרַת כָּל-רֹחַם בְּכוֹר כָּל-מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקַחְתִּי אֹתָם לִי:

ח (א) וּמִלֵּל יְיָ עִם-מֹשֶׁה לְמִימַר:

(ב) מִלֵּל עִם-אַהֲרֹן וְתִימַר לָהּ בְּאֵד לְקוֹתְךָ יִת-בוֹצִינִיָּא לְקַבֵּל אִפִּי מִנְרֹתָא יְהוֹן מִנְהֲרִין שְׁבַעַא בּוֹצִינִיָּא:

(ג) וַעֲבַד כֵּן אַהֲרֹן לְקַבֵּל אִפִּי מִנְרֹתָא אֲדִלְק בּוֹצִינִיָּא כַּמָּא דְפַקֵּד יְיָ יִת-מֹשֶׁה:

(ד) וְזֶה עֲבַד מִנְרֹתָא נְגִידָא דְזָהָב עַד-שִׁדָּה עַד-שׁוֹשְׁנָה נְגִידָא הִיא כְּחוּזָא דְאַחֲזִי יְיָ יִת-מֹשֶׁה כֵּן עֲבַד יִת-מִנְרֹתָא: ^פ

(ה) וּמִלֵּל יְיָ עִם-מֹשֶׁה לְמִימַר:

(ו) קִרְב' יִת-לְלוֹאֵי מִגֹּו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִדְכִּי יִתְהוֹן:

(ז) וְכִלְוֹן תַּעֲבַד לְהוֹן לְדַכְּאִיהוֹן אֲדִי עֲלִיהוֹן מִנָּא דְחֲטָאָה וַיַּעֲבְרוּן מִסְפָּר' עַל-כָּל-בְּסִרְהוֹן וַיַּחֲרוּן לְבוֹשֵׁיהוֹן וַיִּדְכּוּן:

(ח) וַיִּסְבוּן תוֹר בַּר-תוֹרִי וּמִנְחָתָהּ סֹלֶתָא דְפִילָא בְּמִשַׁח וְתוֹר-תִּנְיָן בַּר-תוֹרִי תִסֵּב לְחֲטָאָה:

(ט) וְתִקְרַב יִת-לְלוֹאֵי לְקַדְּם מִשְׁכַּן זְמַנָּא וְתִכְנָשׁ יִת-כָּל-כְּנֻשָׁתָא דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

(י) וְתִקְרַב יִת-לְלוֹאֵי קַדְּם יְיָ וַיְסִמְכוּן בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל יִת-יְדֵיהוֹן עַל-לְלוֹאֵי:

(יא) וַיִּרִים אַהֲרֹן יִת-לְלוֹאֵי אֲרָמָא קַדְּם יְיָ מִן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹן לְמַפְלַח יִת-פְּלַחְנָא דִּי:

(יב) וְלוֹאֵי יְסִמְכוּן יִת-יְדֵיהוֹן עַל רִישׁ תוֹרִיָּא וַיַּעֲבַד יִת-חַד חֲטָאָה וַיִּת-חַד עֹלָתָא קַדְּם יְיָ לְכַפֵּרָא עַל-לְלוֹאֵי:

(יג) וְתִקִּים יִת-לְלוֹאֵי קַדְּם אַהֲרֹן וְקַדְּם בְּנָוְהֵי וְתָרִים יִתְהוֹן אֲרָמָא קַדְּם יְיָ:

(יד) וְתִפְרֹשׁ יִת-לְלוֹאֵי מִגֹּו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹן מִשְׁמִשְׁיִן קַדְּמֵי לְלוֹאֵי:

(טו) וּבְתַר כֵּן יַעֲלוּן לְלוֹאֵי לְמַפְלַח יִת-מִשְׁכַּן זְמַנָּא וְתִדְכִּי יִתְהוֹן וְתָרִים יִתְהוֹן אֲרָמָא:

(טז) אַרְלִי אֲפֹרְשָׁא מִפְּרִשְׁיִן אַנוֹן קַדְּמֵי מִגֹּו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֲלָף פְּתַח כָּל-וּלְוָא בְּכַרָּא כָּלָא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל קַרְבִּית יִתְהוֹן קַדְּמֵי:

(יז) אֲרִי דִילֵי כָל-בְּכֹרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאִשָּׁא וּבְבַעֲיָרָא בְיוֹמָא דְקַטְלִית כָּל-בְּכֹרֵי בְּאִרְעָא דְמִצְרַיִם אֲקִדְשִׁית יִתְהוֹן קֳדָמִי:

(יח) וְקִרְבֵּית יִתְ-לוֹאֵי חֲלָף כָּל-בְּכֹרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

(יט) וַיְהִיבֵית יִתְ-לוֹאֵי יְהִיבִין וְלֹאֲהֲרִין וּלְבִנְוֵהי מִגֹּד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַפְלַח יִתְ-פִּלְחִין בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּמִשְׁכַּן זְמָנָא וּלְכַפְרָא עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מוֹתָא בְּמִקְרַב בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְקֹדֶשׁ:

(כ) וַעֲבַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְכָל-כְּנִשְׁתָּא דְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל לְלוֹאֵי כָּכָל דְּפִקְדוֹ יְיָ יִתְ-מִשְׁהָ לְלוֹאֵי כֹן-עַבְדוֹ לְהוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

(כא) וְאֲדַכְּיָאוּ לוֹאֵי וְחִזְרִי לְבוֹשֵׁיהוֹן וְאַרְם אַהֲרֹן יִתְהוֹן אֲרָמָא קֳדָם יְיָ וּכְפָר עֲלֵיהוֹן אַהֲרֹן לְדַכְּאֵיהוֹן:

(כב) וּבְתֵרֵכֹן עֲלוּ לוֹאֵי לְמַפְלַח יִתְ-פִּלְחִנְהוֹן בְּמִשְׁכַּן זְמָנָא קֳדָם אַהֲרֹן וְקֳדָם בְּגוֹהֵי כְּמָא דְפִקְדוֹ יְיָ יִתְ-מִשְׁהָ עַל-לוֹאֵי כֹן עַבְדוֹ לְהוֹן: □

(כג) וּמִלַּל יְיָ עַם-מִשְׁהָ לְמִימְרָ:

(כד) הֵא דִּלְלוֹאֵי מִבְּרָ עֶסְרִין וְחֲמִשׁ שְׁנִין וְלַעֲלָא יִתְלִי לְחִילָא חִילָא בְּפִלְחִין מִשְׁכַּן זְמָנָא:

(כה) וּמִבְּרָ חֲמִשִּׁין שְׁנִין יִתּוּב מִחִיל פִּלְחִנָא וְלֹא יִפְלַח עוֹד:

(כו) וַיִּשְׁמַשׁ עַם-אַחֲוֵהי בְּמִשְׁכַּן זְמָנָא לְמִטְרָ מִטְרָא וּפִלְחִנָא לֹא יִפְלַח כְּדֵן תַּעֲבַד לְלוֹאֵי בְּמִטְרַתְהוֹן: □

ט (א) וּמִלַּל יְיָ עַם-מִשְׁהָ בְּמִדְבָּרָא רְסִינֵי בְּשִׁתָּא תְּנִיתָא לְמַפְקֵהוֹן מֵאַרְעָא דְמִצְרַיִם בְּיִרְחָא קֳדָמָא לְמִימְרָ:

(ב) וַיַּעֲבְדוּן בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל יִתְ-פִּסְחָא בְּזִמְנָה:

(ג) בְּאַרְבַּעַת עֶסְרָא-יוֹמָא בְּיִרְחָא הָדֵן בֵּין שְׁמִשְׁיָא תַעֲבְדוּן יִתְהָ בְּזִמְנָה כְּכָל-גְּזֻרְתָּהּ וְכָל-דְּחִזִּי-לָהּ תַעֲבְדוּן יִתְהָ:

(ד) וּמִלַּל מֹשֶׁה עַם-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעֲבַד פִּסְחָא:

(ה) וַעֲבְדוּ יִתְ-פִּסְחָא בְּנִיטֹן בְּאַרְבַּעַת עֶסְרָא יוֹמָא לְיִרְחָא בֵּין שְׁמִשְׁיָא בְּמִדְבָּרָא דְרִסִּינֵי כָּכָל דְּפִקְדוֹ יְיָ יִתְ-מִשְׁהָ כֹן עַבְדוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

(יז) כִּי לִי כָל-בְּכֹרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאִדָּם וּבְבַהֲמָה בְיוֹם הַכֹּתִי כָל-בְּכֹרֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הַקֹּדֶשֶׁתִי אִתָּם לִי:

(יח) וְאַקַּח אֶת-הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל-בְּכֹרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

(יט) וְאַתְנֶה אֶת-הַלְוִיִּם נְתָנִים וְלֹאֲהֲרִין וּלְבִנְוֵי מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְעֹבֵד אֶת-עַבְדֵּת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲלָ מוֹעֵד וּלְכַפֵּר עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִגְף בְּגִשְׁת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-הַקֹּדֶשׁ:

(כ) וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְכָל-עַדְת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְלוֹיִם כָּכָל אֲשֶׁר-צִוָּה יְיָ אֶת-מֹשֶׁה לְלוֹיִם כֹּן-עָשׂוּ לְהֵם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

(כא) וַיִּתְחַטְּאוּ הַלְוִיִּם וַיַּכְפֹּסוּ בְּגִדֵיהֶם וַיִּנְגַף אַהֲרֹן אִתָּם תְּנוּפָה לְפָנֵי יְיָ וַיַּכְפֵּר עֲלֵיהֶם אַהֲרֹן לְטַהֲרֵם:

(כב) וְאַחֲרֵי־כֵן בָּאוּ הַלְוִיִּם לְעֹבֵד אֶת-עַבְדֵּתְתֶם בְּאַהֲלָ מוֹעֵד לְפָנֵי אַהֲרֹן וּלְפָנֵי בְּנֵי בְּאִשָּׁר צִוָּה יְיָ אֶת-מֹשֶׁה עַל-הַלְוִיִּם כֹּן עָשׂוּ לְהֵם: □

(כג) וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

(כד) זֹאת אֲשֶׁר לְלוֹיִם מִבְּנֵי חַמֶּשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְנִמְעָלָה יָבוֹא לְצַבָּא וְצַבָּא בְּעַבְדֵּת אַהֲלָ מוֹעֵד:

(כה) וּמִבְּנֵי חַמִּשִּׁים שָׁנָה יָשׁוּב מִצַּבָּא הַעֲבָדָה וְלֹא יַעֲבֹד עוֹד:

(כו) וְשִׁרְתָּ אֶת-אַחֲוֵי בְּאַהֲלָ מוֹעֵד לְשִׁמּוֹר מִשְׁמֵרְתָּ וְעַבְדָּה לֹא יַעֲבֹד כִּכָּה תַעֲשֶׂה לְלוֹיִם בְּמִשְׁמֵרְתֶם: □

ט (א) וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבָּר-רְסִינֵי בְּשָׁנָה הַשְּׁנִיית לְצִאתֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לְאִמֹר:

(ב) וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַפִּסְחָא בְּמוֹעֵדוֹ:

(ג) בְּאַרְבַּעַת עֶשְׂרִי-יוֹם בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין הָעֶרְבִים תַּעֲשׂוּ אִתּוֹ בְּמַעֲדוֹ כְּכָל-חֻקְתּוֹ וְכָל-מִשְׁפָּטוֹ תַעֲשׂוּ אִתּוֹ:

(ד) וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַפִּסְחָא:

(ה) וַיַּעֲשׂוּ אֶת-הַפִּסְחָא בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עֶשְׂרִי יוֹם לְחֹדֶשׁ בֵּין הָעֶרְבִים בְּמִדְבָּר רְסִינֵי כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת-מֹשֶׁה כֹּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

(ו) ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא:

(ז) ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגזע לביתך הקריב את-קרבתך יל במעודו בתוך בני ישראל:

(ח) ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעו מה-יצוה יי לכם:

(ט) וידבר יי אל-משה לאמר:

(י) דבר אל-בני ישראל לאמר איש איש כיהיה-טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליי:

(יא) בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על-מצות ומרחים יאכלהו:

(יב) לא-ישאירו ממנו עד-בקר ועצם לא ישפרו-כו ככל-חקת הפסח יעשו אתו:

(יג) והאיש אשר-הוא טהור ובדרך לא-היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כיו קרבן יי לא הקריב במעודו חטאו ישא האיש ההוא:

(יד) וכי-יגור אתכם גר ועשה פסח ליי כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ:

(טו) וביום הקים את-המשכן פסה הענן את-המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על-המשכן כמראה-אש עד-בקר:

(טז) כן יהיה תמיד הענן וכסנו ומראה-אש לילה:

(יז) ולפי העלות הענן מעל האהל ואחרי-כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן-שם הענן שם יחנו בני ישראל:

(יח) על-פי יי יסעו בני ישראל ועל-פי יי יחנו כל-ימי אשר ישכן הענן על-המשכן יחנו:

(יט) ובהאריך הענן על-המשכן ימים רבים ושמרו בני-ישראל את-משמרת יי ולא יסעו:

(ו) והיו גברים דהו מסאבין לטמי-נפשא דאנשא ולא-יכלו למעבד-פסחא ביומא ההוא וקרבו קדם משה וקדם אהרן ביומא ההוא:

(ז) ויאמרו גבריא האנון ליה אנחנו מסאבין לטמי-נפשא דאנשא למא נתמנע בדיל-דלא לקרבא ית-קרבתא דיי בזמנה בגו בני ישראל:

(ח) ויאמר להון משה אוריכו עד-דאשמע מא-דאתפקד מן-קדם-יי על-דילכון:

(ט) ומלל יי עם-משה למימר:

(י) מלל עם-בני ישראל למימר גבר גבר ארי-יהי מסאב לטמי-נפשא דאנשא או בארח רחיקא לכון או לדריכון ויעבד פסחא קדם יי:

(יא) בירחא תנינא בארבעת עשר יומא בין שמישיא יעבדון יתה על-פטיר ומרחין ייכלונה:

(יב) לא-ישארון מנה עד-צפרא וגרמא לא יתפרון-בה ככל-גזרת פסחא יעבדון יתה:

(יג) וגברא דהוא דכי ובארח לא-היה ויתמנע מלמעבד פסחא וישתיצי אנשא ההוא מעמה ארי וקרבתא דיי לא קרב בזמנה חובה וקבל גברא ההוא:

(יד) וארי-יתגיר עמכון גירא ויעבד פסחא קדם יי כגזרת פסחא וכדחגי לה כן יעבד קימא חד יהי לכון ולגיריא וליציבייא דארעא:

(טו) וביומא דאתקם משכנא חפא עננא ית-משכנא למשכנא דסהדותא ובמלשא הוי על-משכנא כחזו אשתא עד-צפרא:

(טז) כן הוי תדירא עננא חפי לה וחזו אשתא בליליא:

(יז) ולפם אסתלקות עננא מעלגוי משכנא ובתר כן נטלין בני ישראל ובאתר דשרי תמן עננא תמן שרן בני ישראל:

(יח) על-מימרא דיי נטלין בני ישראל ועל-מימרא דיי שרן כל-יומין דשרי עננא על-משכנא שרן:

(יט) ובאורכות עננא על-משכנא יומין סגיאו ונטרין בני-ישראל ית-מטרת מימרא דיי ולא נטלין:

(כ) ואִית דְּהַנִּי עֲנָנָא יוֹמִין דְּמִנְיָן עַל-מִשְׁכַּן עַל-מִימְרָא דִּיל שְׁוֹן וְעַל-מִימְרָא דִּי נְטֻלִין:

(כא) ואִית דְּהַנִּי עֲנָנָא מִרְמֵשָׁא עַד-צִפְרָא וּמִסְתַּלַּק עֲנָנָא בְּצִפְרָא וְנְטֻלִין אוּ יִימָם וְלִילִי וּמִסְתַּלַּק עֲנָנָא וְנְטֻלִין:

(כב) אוּ-תְרִין יוֹמִין אוּ-יָרְחָא אוּ-עֵדָן בְּעֵדָן בְּאוֹרְכוֹת עֲנָנָא עַל-מִשְׁכַּנָּא לְמִשְׁרֵי עֲלוֹהֵי שְׁרָן בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְלֹא נְטֻלִין וּבִאֲסַתְלָקוּתָהּ נְטֻלִין:

(כג) עַל-מִימְרָא דִּיל שְׁוֹן וְעַל-מִימְרָא דִּי נְטֻלִין יַת-מִטְרַת מִימְרָא דִּיל נְטֻרִין עַל-מִימְרָא דִּי בִירָא דְּמִשָּׁה: ▫

י (א) וּמִלַּל יְיָ עִם-מֹשֶׁה לְמִימְרָא:

(ב) עֲבַד לָךְ תַּרְתִּיל חֲצֻצְרָן דְּכֹסֶף נִגִּיד תַּעֲבַד יַתְהֵן וַיהוֹנָן לָךְ לְעֲרֵעָא כְּנֻשְׁתָּא וְלֹא טֹלָא יַת-מִשְׁרֵיָתָא:

(ג) וַיַּתְקַעוּן בָּהֶן וַיִּזְבְּמוּן לְוַתֵּד כָּל-כְּנֻשְׁתָּא לְתַרְעַ מִשְׁכַּן זְמָנָא:

(ד) וְאִם-בְּחֵטָא יַתְקַעוּן וַיִּזְבְּמוּן לְוַתֵּד בְּרַבִּיָּא רִישֵׁי אֲלֹפִיָּא דִּישְׂרָאֵל:

(ה) וַתַּתְקַעוּן יַבְבְּתָא וַיִּטְלוּן מִשְׁרֵיָתָא דְּשְׁרָן קְדוּמָא:

(ו) וַתַּתְקַעוּן יַבְבְּתָא תַּנְיָנוֹת וַיִּטְלוּן מִשְׁרֵיָתָא דְּשְׁרָן דְּרוּמָא יַבְבְּתָא יַתְקַעוּן לְמִטְלָנִיהוּן:

(ז) וּבְמִכְנֻשׁ יַת-קְהֵלָא תַתְקַעוּן וְלֹא תִיבְבוּן:

(ח) וּבְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֵנִים יַתְקַעוּן בְּחֲצֻצְרָתָא וַיהוֹנָן לְכוּן לְקַגְם עֲלֵם לְדַרְיָכוּן:

(ט) וְאַרְבֵּי תַעֲלוּן לְאַגְחָא קֶרֶבָא בְּאַרְעֹכוּן עַל-מַעֲיָקִיל דְּמַעֲיָקִין לְכוּן וַתִּיבְבוּן בְּחֲצֻצְרָתָא וַיַּעַל דְּכַרְנִכוּן לְטַבָּא קְדָם יְיָ אֱלֹהֵכוּן וַתַּתְפַּרְקוּן מִסְנָאִיכוּן:

(י) וּבָיִום חֲדוּתְכוּן וּבְמוֹעֲדִיכוּן וּבְרִישֵׁי יַרְחִיכוּן וַתַּתְקַעוּן בְּחֲצֻצְרָתָא עַל עֲלוּתְכוּן וְעַל נְכֻסְתָּא קְדָשִׁיכוּן וַיהוֹנָן לְכוּן לְדַכְרָנָא קְדָם אֱלֹהֵכוּן אָנָּא יְיָ אֱלֹהֵיכוּן: ▫

(יא) וַהֲיָה בְּשַׁתָּא תַנִּיתָא בִּירְחָא תַנִּינָא בְּעֶסְרִין לִירְחָא אֲסַתְלַק עֲנָנָא מֵעֲלוּי מִשְׁכַּנָּא דְּסַהֲרוּתָא:

(יב) וַנְטֻלוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמִטְלָנִיהוּן מִמִּדְבָּרָא דְּסִינַי וַיִּשְׂרָא עֲנָנָא בְּמִדְבָּרָא דְּפָארוֹן:

(יג) וַנְטֻלוּ בְּקַדְמָתָא עַל-מִימְרָא דִּי בִירָא דְּמִשָּׁה:

(כ) וַיֵּשׁ אֲשֶׁר יְהִי הָעֲנָן יָמִים מִסְפָּר עַל-הַמִּשְׁכָּן עַל-פִּי יְיָ יַחֲנוּ וְעַל-פִּי יְיָ יִסְעוּ:

(כא) וַיֵּשׁ אֲשֶׁר-יְהִי הָעֲנָן מֵעֶרֶב עַד-בֹּקֶר וַנַּעֲלָה הָעֲנָן בְּבֹקֶר וְנִסְעוּ אוּ יוֹמָם וְלַיְלָה וַנַּעֲלָה הָעֲנָן וְנִסְעוּ:

(כב) אוּ-יָמִים אוּ-חֳדָשׁ אוּ-יָמִים בְּהֶאֱרִיךְ הָעֲנָן עַל-הַמִּשְׁכָּן לְשָׁפֹן עֲלָיו יַחֲנוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסְעוּ וּבַהֲעֲלֹתוֹ יִסְעוּ:

(כג) עַל-פִּי יְיָ יַחֲנוּ וְעַל-פִּי יְיָ יִסְעוּ אֶת-מִשְׁמַרְתּוֹ יְיָ שְׁמֹרוּ עַל-פִּי יְיָ בְּיַד-מֹשֶׁה: ▫

י (א) וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר:

(ב) עֲשֵׂה לָךְ שְׁתֵּיל חֲצוּצְרַת כֹּסֶף מִקְשָׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם וְהָיוּ לָךְ לְמִקְרָא הָעֵדָה וְלִמְסַע אֶת-הַמַּחֲנוֹת:

(ג) וַתַּקְעוּ בָהֶן וְנוֹעְדוּ אֵלֶיךָ כָּל-הָעֵדָה אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:

(ד) וְאִם-בְּאַחַת יַתְקַעוּ וְנוֹעְדוּ אֵלֶיךָ הַנְּשִׂאִים רִאשֵׁי אֲלֹפִי יִשְׂרָאֵל:

(ה) וַתַּקְעֹתֶם תְּרוּעָה וְנִסְעוּ הַמַּחֲנוֹת הַחַנִּים קֹדְמָה:

(ו) וַתַּקְעֹתֶם תְּרוּעָה שְׁנִית וְנִסְעוּ הַמַּחֲנוֹת הַחַנִּים תַּיְמָנָה תְּרוּעָה יַתְקַעוּ לְמִסְעֵיהֶם:

(ז) וּבַהֲקָהִיל אֶת-הַקְּהֵל תַתְקַעוּ וְלֹא תִרְיעוּ:

(ח) וּבְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֵנִים יַתְקַעוּ בְּחֲצֻצְרוֹת וְהָיוּ לְכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְדַרְיָיֶכֶם:

(ט) וְכִי-תָבֹאוּ מִלְחָמָה בְּאַרְצְכֶם עַל-הַצַּר הַצָּר אֹתְכֶם וַהֲרַעַתֶם בְּחֲצֻצְרַת וְנִזְכַּרְתֶּם לְפָנַי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאִיבֵיכֶם:

(י) וּבָיִום שְׂמַחְתֶּכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרִאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם וַתַּתְקַעְתֶּם בְּחֲצֻצְרַת עַל עֲלֹתֵיכֶם וְעַל זְבַחֵי שְׁלֵמֵיכֶם וְהָיוּ לְכֶם לְזִכְרוֹן לְפָנַי אֱלֹהֵיכֶם אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: ▫

(יא) וַהֲיָה בַשָּׁנָה הַשְּׁנִית בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּעֶשְׂרִים בְּחֹדֶשׁ נַעֲלָה הָעֲנָן מֵעַל מִשְׁכַּן הָעֵדֻת:

(יב) וַיִּסְעוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמִסְעֵיהֶם מִמִּדְבַּר סִינַי וַיִּשְׁפֹּן הָעֲנָן בְּמִדְבַּר פָּארוֹן:

(יג) וַיִּסְעוּ בְּרִאשׁוֹנָה עַל-פִּי יְיָ בְּיַד-מֹשֶׁה:

(יד) ויִסַּע הַגֵּל מִחֲנֵה בְנֵי־יְהוּדָה בְּרֹאשׁוֹנָה לְצַבְאֹתָם
וְעַל־צְבָאוֹ נְחֹשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב:

(טו) וְעַל־צְבָא מִטָּה בְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר נִתְנָאֵל בֶּן־צֹעֲרָה:

(טז) וְעַל־צְבָא מִטָּה בְּנֵי זְבוּלֹן אֱלִיאָב בֶּן־חֶלֶן:

(יז) וְהוֹרֵד הַמִּשְׁכָּן וְנִסְעוּ בְנֵי־גֵרְשׁוֹן וּבְנֵי מְרָרִי נֹשְׂאֵי
הַמִּשְׁכָּן:

(יח) וְנִסַּע הַגֵּל מִחֲנֵה רְאוּבֵן לְצַבְאֹתָם וְעַל־צְבָאוֹ אֱלִיצָוֹר
בֶּן־שָׁדִיאֹר:

(יט) וְעַל־צְבָא מִטָּה בְּנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֵמִיאֵל בֶּן־צֹוּרִישָׁדִי:

(כ) וְעַל־צְבָא מִטָּה בְּנֵי־גָד אֱלִיסָף בֶּן־דְּעוּאֵל:

(כא) וְנִסְעוּ הַקְּהָתִים נֹשְׂאֵי הַמִּקְדָּשׁ וְהַקִּימוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן
עַד־בָּאִם:

(כב) וְנִסַּע הַגֵּל מִחֲנֵה בְנֵי־אֶפְרַיִם לְצַבְאֹתָם וְעַל־צְבָאוֹ
אֱלִישַׁמֶּע בֶּן־עַמִּיהוֹר:

(כג) וְעַל־צְבָא מִטָּה בְּנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָה־צֹוֹר:

(כד) וְעַל־צְבָא מִטָּה בְּנֵי בְנִימֵן אַבִּיהוֹן בֶּן־גְּדֵעוֹנִי:

(כה) וְנִסַּע הַגֵּל מִחֲנֵה בְנֵי־דָן מְאִסָּף לְכָל־הַמַּחֲנֵה
לְצַבְאֹתָם וְעַל־צְבָאוֹ אַחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישָׁדִי:

(כו) וְעַל־צְבָא מִטָּה בְּנֵי אֲשֶׁר פִּגְעִיאֵל בֶּן־עַכְרָן:

(כז) וְעַל־צְבָא מִטָּה בְּנֵי נַפְתָּלִי אַחִירַע בֶּן־עֵינָן:

(כח) אֵלֶּה מִסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְצַבְאֹתָם וַיִּסְעוּ: ׀

(כט) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֻבֵּב בֶּן־רְעוּאֵל הַמִּדְיָנִי חֲתָן מֹשֶׁה
נֹסְעִים וְאַנְחֵנו אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר יְיָ אֱתָן לָכֶם
לְכָה אֲתָנוּ וְהַטְּבַנו לָךְ כִּי־יִגְדַּרְטוּב עַל־יִשְׂרָאֵל:

(ל) וַיֹּאמֶר אֱלִיּוֹ לֹא אֵלֶיךָ כִּי אִם־אֶל־אַרְצִי וְאֶל־מִוְלָדֹתַי
אֵלֶיךָ:

(לא) וַיֹּאמֶר אֶל־נָא תַעֲזֹב אֲתָנוּ כִּי וְעַל־כֵּן יִדְעֶתָ חֲנֻתָנוּ
בַּמִּדְבָּר וְהָיִיתָ לָנוּ לְעֵינָיִם:

(לב) וְהָיָה כִּי־תִלְךָ עִמָּנוּ וְהָיָה הַטּוֹב הַהוּא אֲשֶׁר יִיטִיב
יְיָ עִמָּנוּ וְהַטְּבַנו לָךְ:

(יד) וְנִטַּל טַקְס מִשְׁרִית בְּנֵי־יְהוּדָה בְּקִדְמִתָּא לְחִילִיהוֹן
וְעַל־חִילָה נְחֹשׁוֹן בֶּר־עַמִּינָדָב:

(טו) וְעַל־חִילָה דְּשַׁבְטָא דְּבְנֵי יִשְׁשַׁכָּר נִתְנָאֵל בֶּר־צֹעֲרָה:

(טז) וְעַל־חִילָה דְּשַׁבְטָא דְּבְנֵי זְבוּלֹן אֱלִיאָב בֶּר־חֶלֶן:

(יז) וּמִתְפָּרַק מִשְׁכָּנָא וְנִטְלִין בְּנֵי־גֵרְשׁוֹן וּבְנֵי מְרָרִי נִטְלִי
מִשְׁכָּנָא:

(יח) וְנִטַּל טַקְס מִשְׁרִית רְאוּבֵן לְחִילִיהוֹן וְעַל־חִילָה
אֱלִיצָוֹר בֶּר־שָׁדִיאֹר:

(יט) וְעַל־חִילָה דְּשַׁבְטָא דְּבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֵמִיאֵל בֶּר־
צֹוּרִישָׁדִי:

(כ) וְעַל־חִילָה דְּשַׁבְטָא דְּבְנֵי גָד אֱלִיסָף בֶּר־דְּעוּאֵל:

(כא) וְנִטְלִין בְּנֵי קְהָת נִטְלִי מִקְדָּשָׁא וּמְקִימִין יֵת־
מִשְׁכָּנָא עַד־מִיתִיהוֹן:

(כב) וְנִטַּל טַקְס מִשְׁרִית בְּנֵי־אֶפְרַיִם לְחִילִיהוֹן וְעַל־חִילָה
אֱלִישַׁמֶּע בֶּר־עַמִּיהוֹר:

(כג) וְעַל־חִילָה דְּשַׁבְטָא דְּבְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּר־פְּדָה־צֹוֹר:

(כד) וְעַל־חִילָה דְּשַׁבְטָא דְּבְנֵי בְנִימֵן אַבִּיהוֹן בֶּר־גְּדֵעוֹנִי:

(כה) וְנִטַּל טַקְס מִשְׁרִית בְּנֵי־דָן מְאִסָּף לְכָל־מִשְׁרִיתָא
לְחִילִיהוֹן וְעַל־חִילָה אַחִיעֶזֶר בֶּר־עַמִּישָׁדִי:

(כו) וְעַל־חִילָה דְּשַׁבְטָא דְּבְנֵי אֲשֶׁר פִּגְעִיאֵל בֶּר־עַכְרָן:

(כז) וְעַל־חִילָה דְּשַׁבְטָא דְּבְנֵי נַפְתָּלִי אַחִירַע בֶּר־עֵינָן:

(כח) אֵלֶּן מִטְלֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְחִילִיהוֹן וְנִטְלוּ: ׀

(כט) וַאֲמַר מֹשֶׁה לְחֻבֵּב בֶּר־רְעוּאֵל מְדִינָאָה חֲמוּהִי דְּמֹשֶׁה
נִטְלִין וְאַנְחֵנָא לְאַתְרָא דְּאָמַר יְיָ יֵתָּה אֲתָן לָכֹון אִיתָא
עִמָּנָא וְנוֹטְבָ לָךְ אַרְיֵיִג מַלְלָ לְאַיְתָאָה טְבָתָא עַל־יִשְׂרָאֵל:

(ל) וַאֲמַר לָהּ לֹא אֵיגְלָ אֵלֶיךָ לְאַרְעֵי וְלִילְדוֹתַי אֵיגְלָ:

(לא) וַאֲמַר לֹא־כַעַן תִּשְׁבֵּק יִתְנָא אַרְיֵי עַל־כֵּן יִדְעֶתָ
בְּדֵ־הַיְנָא שְׂרֹן בַּמִּדְבָּרָא וּגְבוּרָן דְּאַתְעַבְיָדָא לְנָא חֲזִיתָא
בְּעֵינֵיךָ:

(לב) וְהָיָה אַרְיֵי־תִיגְלָ עִמָּנָא וְהָיָה טְבָא הַהוּא דִּיּוֹטְבָ יְיָ
עִמָּנָא וְנוֹטְבָ לָךְ:

(ג) ונטלו מטורא דאתגלי עלוהי יקרא דילי מהלך
תלתא יומין וארין קומא-דילי נטל קדמיהון מהלך תלתא
יומין לאתקנא להון אתר בית משרי:

(ד) וענן יקרא דיג מטל עלויהון ביממא במטלהון
מן-משריתא: □

(ה) ויהוה במטל ארנא ואמר משה אתגלי יי
ויתבררין סנאיד ויערקון בעלי דבכיד מן-קדמיה:

(ו) ובמשרוהי אמר טוב יי שרי ביקרך בגו רבנות
אלפיא דישראל: □

יא (א) ויהוה עמא כד מסתקפין ביש קדם יי ושמיע
קדם יי ותקף רגזה ודלקת בהון אשתא מן-קדם יי
ושיציאת בסופי משריתא:

(ב) וצנח עמא על-משה וצלי משה קדם יי ואשתקעת
אשתא:

(ג) וקרא שמה-דאתרא ההוא דלקתא ארי-דלקת בהון
אשתא מן-קדם יי:

(ד) וערברבין דביניהון שאילו שאלתא ותבו ויכו אף
בני ישראל ואמרו מן יוכלנא בסרא:

(ה) דכירין אנחנא ית-נוניא דהגניא אכלין במצרים מגן
ית בוציניא וית אבטיחיא וית-פרתי וית-בצלי
וית-תומי:

(ו) וכען נפשנא תאיבא לית כל-מדעם אלהן למנא
עינינא:

(ז) ומנא כבר-זרע גתא הוא וחזנה כחזו בדלקתא:

(ח) שיטין עמא ולקטין דצביו וסתן ברחיא ודצבי דאף
במדוכתא ומבשלין-לה בקדרא ועברין יתה גריצן והוני
טעמה כטעם דליש במשחא:

(ט) וכד-נחת טלא על-משריתא בליליא נחת מנא
עלוהי:

(י) וישמע משה ית-עמא בכן לזרעיתיהון גבר בתרע
משכנה ותקף רגזא דילי לחיא ובעיני משה ביש:

(יא) ואמר משה קדם יי למא אבאשתא לעברך ולמא
לא-אשכחית רחמין קדמיה לשואה ית-מטול כל-עמא
הון עלי:

(ג) ויסעו מהר יי דרך שלשת ימים וארון ברית-יי נסע
לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה:

(ד) וענן יי עליהם יומם בנסעם מן-המחנה: □

(ה) ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה ויי ויצו
איביד ויגסו משנאיד מפגיה:

(ו) ובנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל: □

יא (א) ויהי העם כמתאננים רע באזני יי וישמע יי
ויחר אפו ותבער-בם אש יי ותאכל בקצה המחנה:

(ב) ויצעק העם אל-משה ויתפלל משה אל-יי ותשקע
האש:

(ג) ויקרא שם-המקום ההוא תבערה כיי-בערה בם אש
יי:

(ד) והאספסוף אשר בקרבן התאו ותאוה וישבו ויכו
גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר:

(ה) וזכרנו את-הדגה אשר-נאכל במצרים חנם את
הקשאים ואת האבטיחים ואת-החציר ואת-הבצלים
ואת-השומים:

(ו) ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל-המן עינינו:

(ז) והמן כזרע-גד הוא ועינו כעין הבדלח:

(ח) שטו העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו במדכה
ובשלו בפדור ועשו אתו עגות והיה טעמו כטעם לשד
השמן:

(ט) וברדת הטל על-המחנה לילה ירד המן עליו:

(י) וישמע משה את-העם בכה למשפחתיו איש לפתח
אהלו ויחר-אף יי מאד ובעיני משה רע:

(יא) ויאמר משה אל-יי למה הרעת לעברך ולמה
לא-מציתי חן בעיניך לשום את-משא כל-העם הזה עלי:

(יב) האנכי הריתי את כל-העם הזה אם-אנכי ילדתיהו כִּי-תֹאמַר אֵלַי שְׂאֵהוּ בְחִיקוֹךָ כְּאִשׁוֹר יִשָּׂא הָאִמּוֹן אֶת-הַיֶּלֶק עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּיו:

(יג) מאין לי בשר לתת לכל-העם הזה פִּי-יִבְכּוּ עָלַי לֵאמֹר תִּנְהַלְנוּ בֶשֶׂר וְנֹאכְלָהּ:

(יד) לא-אוכל אנכי לבדי לשאת את-כל-העם הזה כִּי כִבֹּד מִמֶּנִּי:

(טו) ואם-פכה את-עשה לי הרגני נא הרג אם-מצאתי תן בעיניך ואל-אראה ברעתי: ^פ

(טז) ויאמר לי אל-משה אספה-לי שבועים איש מזקני ישראל אשר ידעת כִּי-הֵם זְקֵנֵי הָעָם וְשִׁטְרֵי וְלִקְחֹת אֹתָם אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד וְהִתְיַצְבוּ שָׁם עִמָּךְ:

(יז) ויברתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן-הרוח אשר עליך ושמת עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא-תשא אותה לבהך:

(יח) ואל-העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר לִי בכיתם באזני לי לאמר מי יאכלנו בשר כִּי-טוֹב לָנוּ בְּמִצְרַיִם וְנָתַן יְיָ לָכֶם בֶּשֶׂר וְאָכַלְתֶּם:

(יט) לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום:

(כ) עד חדרש ימים עד אשר-יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כִּי-מֵאֲסַתֶּם אֶת-יְיָ אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וְתִבְכּוּ לִפְנֵי לֵאמֹר לָמָּה זֶה יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם:

(כא) ויאמר משה שש-מאות אלה רגלי העם אשר אנכי בקרבם ואתה אמרת בשר לתם ואכלו חדרש ימים:

(כב) הוצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את-כל-דג הים יאסף להם ומצא להם: ^פ

(כג) ויאמר לי אל-משה הירד יג תקצר עתה תראה היקרן דברי אם-לא:

(כד) ויצא משה וידבר אל-העם את דברי יג ויאסף שבועים איש מזקני העם ויעמד אתם סביבת האהל:

(יב) האב אנא לכל-עמא הון אם-בני אנון דאמרת לי סברהי בתקופך כמא דמסבר תרבינא ית-ינקא על ארעא דקימתא לאבהתוהי:

(יג) מנן לי בסרא למתן לכל-עמא הון ארי בכן עלי למימר הב-לנא בסרא וניכל:

(יד) לית-אנא יכל בלחודי לסברא ית-כל-עמא הון ארי גקיר מני:

(טו) ואם-פדן את-עבד לי קטלני כען מקטל אם-אשפחית רחמין קדמיך ולא אחזי בבשתי: ^פ

(טז) ואמר לי למשה כנש קדמי שבועין גברין מסבי ישראל דיבעת ארי אנון סבי עמא וסרכוהי ותדבר יתהון למשכן זמנא ויתעתרון תמן עמך:

(יז) ואתגלי ואמלל עמך תמן וארפי מן-רוחא דעליך ואשני עליהון ויסברון עמך במטול עמא ולא-תסבר את בלחודיך:

(יח) ולעמא תימר אזדמנו למחר ותיכלון בסרא ארי בכיתון קדם לי למימר מן יוכלנא בסרא ארי-טב לנא במצרים ויתן יג לכון בסרא ותיכלון:

(יט) לא יומא חד תיכלון ולא תרין-יומין ולא חמשה יומין ולא עשרא יומין ולא עשרין יומין:

(כ) עד ירח יומין עד דתקוצון בה ויהי לכון לתקלא חלף דקצתון במימרא דיל דשכינתה שריא ביניכון ובכיתון קדמוהיל למימר למא דגן נפקנא ממצרים:

(כא) ואמר משה שת-מאה אלפין רגלאין עמא דאנא ביניהון ואת אמרת בסרא אתן להון ויכלון ירח יומין:

(כב) הען ותורין יתנכסון להון היסקון להון אם ית-כל-נוני ימא יתכנשון להון היסקון להון: ^פ

(כג) ואמר לי למשה המימרא די מתעכב כען תחזי היערענד פתגמי אם-לא:

(כד) ונפק משה ומלל עם-עמא ית פתגמיא די וכנש שבועין גברין מסבי עמא ואקם יתהון סחור-סחור למשכנא:

(כה) ואתגלי יי בעננא ומלל עמה רבי מן-רוחא דעלוי ויילב על-שבועין גברין סביא והוה כד-שרת עליהון רוח נבואה ומתנבן ולא פסקין:

(כו) ואשתארו תרין-גברין במשריתא שום חד אלדד ושום תנינא מייד ושרת עליהון רוח-נבואה ואנון בכתיבא ולא נפקו למשכנא ואתנבואו במשריתא:

(כז) ורהט עלמא וחוי למשה ואמר אלדד ומייד מתנבן במשריתא:

(כח) ואתב יהושע בר-נון משמשנה דמשה מעלמוהי ואמר רבוני משה אסרנון:

(כט) ואמר לה משה הקנאתי את מקני רעינא פון דיהון כל-עמה דייל נבלין ארי יתן יי ית-רוח נבואתה עליהון:

(ל) ואתכנש משה למשריתא הוא וסבי ישראל:

(לא) ורוחא נטלו מן-קדם יי ואפרח סלו מן-ימא ורמא על-משריתא כמהלך יומא לכא וכמהלך יומא לכא סחור-סחור למשריתא וכרום תרתין אמין על-אפי ארעא:

(לב) וקם עמא כל-יומא ההוא וכל-לילא וכל ו יומא דבתרוהי וכנשו ית-סלו דאזער כנש עסרא דגריין ושטחו להון משטחין סחור-סחור למשריתא:

(לג) בסרא עד-כען בין שניהון עד-לא פסק ורגא דייל תקף בעמא וקטל יי בעמא קטל סגי לחדא:

(לד) וקרע ית-שמה-דאתרא ההוא קברי דמשאל ארי תמן קברו ית-עמא דשאלו:

(לה) מקברי דמשאל נטלו עמא לחצרות והו בחצרות:

9

יב (א) ומללת מרים ואהרן במשה על-עסק אתתא שפירתא דנסב ארי-אתתא שפירתא דנסב רחק:

יב (ב) ואמרו הלחוד ברם-עם-משה מלל יי הלא אף-עמנא מלל ושמיע קדם יי:

יב (ג) וגברא משה ענותן לחדא מכל אנשא דעל אפי ארעא: □

יב (ד) ואמר יי בתכף למשה ולא-אהרן ולמרם פקו תלתיכון למשכן זמנא ונפקו תלתיהון:

(כה) ויירד יי בענן וידבר אליו ויאצל מן-רוח אש עליו ויתן על-שבועים איש הזקנים ויהי פנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו:

(כו) וישארו שני-אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני מייד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה:

(כז) וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומייד מתנבאים במחנה:

(כח) ויען יהושע בן-נון משרת משה מבחירו ויאמר אדני משה כלאם:

(כט) ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל-עם יל נביאים כיי-יתן יי את-רוחו עליהם:

(ל) ויאסף משה אל-המחנה הוא וזקני ישראל:

(לא) ורוח נסעו מאת יי ויגזו שלוים מן-הים ויטש על-המחנה כדרך יום פה וכדרך יום פה סביבות המחנה וכאמתים על-פני הארץ:

(לב) ויקם העם כל-היום ההוא וכל-לילה וכל ו יום הפחרת ויאספו את-השלו הממלעיט אסף עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה:

(לג) הבשור עודנו בין שניהם טרם יפרת ואף יל חרה בעם ויך יי בעם מכה רבה מאד:

(לד) ויקרא את-שם-המקום ההוא קברות התאנה כישם קברו את-העם המתאנים:

(לה) מקברות התאנה נסעו העם חצרות ויהיו בחצרות:

9

יב (א) ותדבר מרים ואהרן במשה על-ארות האשה הכשית אשר לקח כישית לקח:

יב (ב) ויאמרו הרק אף-במשה דבר יי הלא גם-בנו דבר וישמע יי:

יב (ג) והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על-פני האדמה: □

יב (ד) ויאמר יי פתאם אל-משה ואל-אהרן ואל-מרם צאו שלשתכם אל-אהל מועד ויצאו שלשתם:

תורה

תרגום אונקלוס

(ה) ואתגלי יל בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם:
 (ו) ויאמר שמעו-נא דברי אם-יהיה נביאכם יל במראה אליו אתודע בחלום אדבר-בו:
 (ז) לא-כן עבדי משה בכל-ביתי נאמן הוא:
 (ח) פה אל-פה אדבר-בו ומראה וליא בחידת ותמנת יג יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה:
 (ט) ויחר-אף יג גם וילך:
 (י) והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת פשלג ויפן אהרן אל-מרים והנה מצרעת:
 (יא) ויאמר אהרן אל-משה בי אדני אל-נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו:
 (יב) אל-נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו:
 (יג) ויצעק משה אל-יג לאמר אל נא רפא נא לה: ▫
 (יד) ויאמר יג אל-משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף:
 (טו) ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד-האסף מרים:
 (טז) ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן: ▫

(ה) ואתגלי יל בעמודא דעננא וקם בתרע משכנא וקרא אהרן ומרים ונפקו תרוניהון:
 (ו) ויאמר שמעו-כען פתגמי אם-יהון לכוך נבלין אנא יג בחזוין אנא מתגלי להון בחלמין אנא-ממלל עמהון:
 (ז) לא-כן עבדי משה בכל-עמי מהימן הוא:
 (ח) ממלל עם-ממלל ממללנא עמה ובחזו וליא בחדון ובדמות יקרא יג מסתפל ומדון לא דחלתון למללא בעבדי במשה:
 (ט) ותקף רגזא יג בהון ואסתלק:
 (י) ועננא אסתלק מעלוי משכנא והא מרים חורא כתלגא ואתפני אהרן לות-מרים והא סגירא:
 (יא) ויאמר אהרן למשה בבועי רבוני לא-כען תשוי עלינא חובא דאטפשא ודסרחנא:
 (יב) לא-כען תתרחק-הא מבינינא ארי אחתנא היא צלי כען על-בסרא מיתא הדן דבה ויתסי:
 (יג) וצלי משה קדם יג למימר אלהא בבועי אסי כען יתה: ▫
 (יד) ויאמר יג למשה ואלו אבוהא מנוף נוף פה הלא תתכלם שבועא יומין תסתגר שבועא יומין מברא למשריתא ובתר כן תתכנש:
 (טו) ואסתגרת מרים מברא למשריתא שבועא יומין ועמא לא נטל עד-דאתכנשת מרים:
 (טז) ובתר כן נטלו עמא מחצרות ושרו במדברא דפארן: ▫

(ה) ואתגלי יל בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם:
 (ו) ויאמר שמעו-נא דברי אם-יהיה נביאכם יל במראה אליו אתודע בחלום אדבר-בו:
 (ז) לא-כן עבדי משה בכל-ביתי נאמן הוא:
 (ח) פה אל-פה אדבר-בו ומראה וליא בחידת ותמנת יג יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה:
 (ט) ויחר-אף יג גם וילך:
 (י) והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת פשלג ויפן אהרן אל-מרים והנה מצרעת:
 (יא) ויאמר אהרן אל-משה בי אדני אל-נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו:
 (יב) אל-נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו:
 (יג) ויצעק משה אל-יג לאמר אל נא רפא נא לה: ▫
 (יד) ויאמר יג אל-משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף:
 (טו) ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד-האסף מרים:
 (טז) ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן: ▫